

Štirje Evangeliji o Gospodovem vstajenju

26. Marec 1842, Velikonočna nedelja

Vprašanje C.L., za hlapca J.L. predal Ans. H.

Kako lahko pomirljivo uravnotežimo naslednja neskladja v poročilih štirih evangelistov o Gospodovem vstajenju kot n.p.r:

1 O ženah, ki so obiskale grob: [Matej 28,1](#); [Marko 16,1](#); [Janez 20,1](#).

2 O številu angelov, ki so jih videli in o kraju kjer so sedeli: [Matej 28,2](#); [Marko 16,5](#); [Luka 24,4](#); [Janez 20,11-12](#).

3 O okoliščinah žensk, ki so prve prišle h grobu. Je bilo tako kot piše pri Mateju, Marku in Luku, ali tako kot piše pri Petru in Janezu;

4 Glede nadaljnjega poročanja sporočil v: [Matej 28,8](#); [Marko 16,8](#); [Luka 24,9](#); [Janez 20,10-18](#).

28. Marec 1842, na Velikonočni ponedeljek. (Štirje evangeliji o Gospodovem vstajenju).

1 Piši tore, piši! Namesto zvečer ([Mt 28,1](#)) bi bilo treba tukaj zapisati: ob koncu sobote, saj je pri Judih, kot gotovo veste, vsak prejšnji dan trajal do vzhoda sonca naslednjega dne. To bi bilo torej enako kot pri ostalih treh.

2 Glede števila žensk pa nobena izjava ni pravilna, saj jih je bilo sedem, le Luka se jih nedoločeno dotakne z dodatkom: In druge ([Lk 24,10](#)). V Janezovem evangeliju Magdalena reče Petru: "Ne vemo, kam so ga položili." ([Jn 20,2](#)) Kar pa se tiče neenakega števila žensk, je razlog najprej v nevednosti, po kateri evangelisti sami niso poznali celotnega polnega števila - in drugič, da bi ženske postale kamen spotike za svet - in tretjič, da se nihče ne bi naučil božanskosti Moje besede iz števila žensk, ampak samo iz živega delovanja iz dna svojega srca!

3 Kar pa zadeva potres ([Mt. 28,2](#)), ki ga omenja samo Matej, je prav tako dobesedno pravilen, vendar ga je treba razumeti predvsem duhovno in pomeni popoln pretres srca, preden bodo nebeška znamenja oznanila človeku, da sem vstal iz groba! - Toda obstaja razlog, zakaj drugi trije ne omenjajo potresa, saj so omenjeni potres razumeli le duhovno in so nanj namigovali le prek strahu žensk, opisanih na enak način. Toda v tistem času, je bil tudi bolj občutljiv način govora, da se prikrije zemeljska dejstva in omogoči, da so znana le iz stanja duha ljudi, ki jih zadevajo. V takem lovljenju komarjev leži le malo, vse je namreč le v izpolnjevanju moje volje!

4 Kar pa zadeva angela v [Mt 28,2-3](#), ki je bil videti kot blisk in je odvali kamen in pri [Mr 16,5](#) prav tako mladeniča, ki pa že sedi v grobu, ter dva moža v svetlečih oblačilih v [Lk 24,4](#) in dva angela v belih oblačilih pri Janezu ([Jn 20,12](#)), ima to navidezno nasprotje, kar zadeva število, svoj razlog predvsem v tem, da je od prvih dveh evangelistov, ki ju najbolj zavezuje vest, po starem judovskem zgledu omenjen samo en angel, ker sta storila eno dejanje in tudi govorila samo eno besedo. In drugič, ker vseh sedem žensk ni videlo dveh angelov, ampak samo prve tri imenovane, druge

štiri pa samo enega, zato so bile njihove izjave pred apostoli in učenci neenake, zaradi česar si Matej in Marko kot najbolj vestna (*natančna*) pismouka nista upala uporabiti večkratnega števila, da se ne bi pred judovskimi kristjani, ki so se učili Svetega pisma, izpostavila kot nesposobna pisarja zaradi pisarske napake, ker nista vedela, kdaj je treba od dveh delujočih bitij uporabiti eno in kdaj večkratno število. - Ker pa sta Luka in Janez Besedo zapisala veliko pozneje, sta se izognila tem jezikovnim podrobnostim in v celoti podala izjavo prvih treh žensk.

5 In končno je tu še tretji razlog, da sem tako želel zaradi slepega sveta, zaradi katerega me je zavrnil, da bi ga ženske in število njegovih posvetnih duhov usmrtilo! - In končno, zaradi duhovnega čuta imata zgolj poslušanje in gledanje le opominjajočega duha za prebujanje vere; toda Magdalenina ljubezen vidi tudi višjega duha ljubezni in življenja, ki je ognjevit in sijoč. - Tako bi se to protislovje uravnotežilo tudi zgodovinsko in duhovno.

6 Glede neenakega videza angelov pa je to ustrezalo notranjosti sedmih žensk; Magdalena jih je videla ognjene in sijoče, druge pa le oblečene v bela oblačila. Vzrok za to je Magdalenina goreča ljubezen, pri drugih pa njihova tiha nežnost in žalost.

7 Matej tako zaradi že znanega razloga v preprostem številu navaja le Magdalenin obraz. Marko, ki je še bolj skrben kot Matej, se drži večine glasov, glede števila pa se strinja z Matejem. Luka zvesto povzema izjavo Magdalene, le da namesto besede bela uporablja besedo bleščeča, ki bolj poudari zadevo; torej bela, kar snežno bela ali bleščeča bela in zato molči o ognjenem obrazu, da bi dvojne izjave bolj povezal v zaokroženo celoto, - in končno tudi po Moji volji, da bi s tem nakazal prehod od edine vere k živi dejavni ljubezni, kakor je to tudi resnično razvidno iz vrstnega reda štirih evangelistov. Janez govori le o dveh angelih, ki sedita v belih oblačilih. Vzrok je tu le v duhovnosti njegovega evangeljskega reda, s katerim je mišljena nedolžnost ljubezni in brezstrastna spokojnost pridobljenega večnega življenja; tako kot sicer najizvirnejši pisatelj prikriva Magdalenin ogenj in s tem tudi njeno posvetno strastno ljubezen do Mene, ki je bila resda pravična, a vendarle ne povsem zvesta nebeškemu redu.

8 Tako bi bilo tudi to protislovje uravnoteženo. Tako nam ostane le še eno protislovje, ki ga moramo uskladiti v zvezi z angeli in to je njihov različen položaj.

9 Pri Mateju ([Mt 28,6](#)) pridejo z neba in so vzročno znani v preprostem številu, odvalijo kamen od groba ali bolje od vrat groba in angel in žene vstopijo v grob. - Pri Marku ([Mr16,3-5](#)) je grob ob prihodu žensk še vedno zaprt, a ko vidijo, da je kamen odvaljen, vstopijo v grob. - V Lukovem evangeliju ([Lk 24,3](#)) raje vstopijo v grob, ki je že odprt; šele nato pridejo angeli in obvestijo žene. - V Janezovem evangeliju ([Jn 20,11](#)) samo Magdalena pogleda v grob in od angelov, ki sedijo na različnih

mestih, prejme tolažilno informacijo; to pa se zgodi šele potem, ko sta Peter, ki ga je pripeljala in naš evangelist Janez že zapustila grob ([Jn 20,10](#)).

10 Za zdaj je navidezna razlika v izjavah, tako kot vse prejšnje točke, predvsem posledica Moje volje in izhaja iz svetega ustreznega duhovnega in nebeškega reda, v katerem si štirje evangelisti sledijo od zunanje vere do najbolj notranjega prerodenja duha!

11 Glede na ta glavni vzrok, je vsaka od sedmih žensk, glede na naravo svojega notranjega stanja videla to, kar pravijo Matej, Marko, Luka ali Janez. - Toda to, kar tam pišejo štirje, se je zgodilo in videlo, vendar le z duhovnimi očmi, - te pa so vedno usmerjene, kakor je usmerjeno notranje življenje iz ljubezni, kajti duhovno gledanje ni kot zemeljsko gledanje, kjer eden vidi tako kot drugi, ampak vsak vidi le to, kar in kako je v njem in tako se potem tudi oblikuje.

12 Razlog, zakaj Petrovo in Janezovo privedbo omenja le Janez sam, je v tem, da je bil Janez posebej opomnjen, ker je tudi on želel molčati, da doda ta dogodek, da bi se v njem vse razkrilo za duhovno pričevanje, da resnična najbolj notranja živa ljubezen daje vse od sebe in nikoli ne prikrije niti najbolj nepomembne skrivnosti. Ali ni resnična ljubezen na svetu preizkušena že s tem, da ljubimec gleda odprto srce svoje izbranke; če pa bo ta pred njim delovala na skrivaj in šepetala na uho sosedu, kaj si bo mislil o njenem srcu? - Povem vam: Prekrel jo bo in se odvrnil od nezveste!

13 Glejte, vse je spet v najlepšem redu. Kar se prvim trem v sporočilu zdi nepomembno, mora izpolnjeni vendarle priznati in povedati! - Je še vedno kakšno protislovje? - In tako je na koncu ženskam ostal le še moj videz, ki so ga morale omeniti.

14 Po Mateju ([Mt 28,8-9](#)) se Jezus prikaže le Magdaleni in drugi Mariji, ko sta že na poti k apostolom in učencem, nedaleč od groba.

15 Pri Marku ([Mr 16,9](#)) se najprej prikaže Magdaleni in ni rečeno, ali se je prikazal tudi drugim, ampak je to le nejasno nakazano, saj je rečeno, najprej Magdaleni in je treba razumeti samo po sebi, potem pa tudi drugim.

16 Pri Luku ([Lk 24,3.4](#)) se Kristus sploh ne prikaže ženam in Peter brez Janeza hiti h grobu šele po novici.

17 V Janezovem evangeliju pride k učencem samo Magdalena in jim pove, da je bil kamen odvaljen ([Jn 20,2](#)); - in, ko se Peter in Janez vrmeta, se šele potem Gospod prikaže samo njej in ji vsiljivi prepove, da bi se ga dotaknila ([Jn 20,14](#)), nihče drug pa se več ne omenja.

18 Tako kot vse prej ima tudi ta del še posebej svoj notranji, povsem duhovni pomen. Kar se tiče zgodovinskega vidika, je Jezusa najprej videla le Magdalena, nato pa še

Marija Joanova. Magdalena ga je hotela takoj objeti, a je bila zavrnjena, potem pa ga je zagledala tudi Marija Joanova in sta mu skupaj z Magdaleno padle k nogam in obe sta ju objeli ([Mt 28,9](#)). Marija Jakobova in Saloma nista videli ničesar ([Mr 16,1](#)), ampak sta le čutili bližino Gospodovega Duha. Druge tri pa niso opazile Gospodovega prikazovanja in so se na poti celo trudile, da bi njima predstavili njegov obraz kot čisti plod njihove razgrete domišljije.

19 Kar zadeva prvo sporočilo Petru, je res, da je bila glasnica samo Magdalena, vse druge pa so ostale na vrtu, kjer je bil grob vklesan v skalo. Tako jih je pet spregledalo Petra in Janeza. Petra je videla le Marija Joanova, ko je prihajal in odhajal, vendar je spregledala tudi hitrega Janeza in gotovo bi spregledala Petra, če je Magdalena, ki ji je skoraj zmanjkalo zraka, ne bi opozorila nanj takoj, ko ga je zagledala. Dejstvo, da se Peter in Janez nista dolgo zadrževala pri grobu, pa je verjetno mogoče pojasniti z velikim strahom pred Judi.

20 Zdaj, ko ste vse to povzeli, vam ne more biti težko z rokami dojeti razloga za te navidezno nasprotujoče si izjave štirih evangelistov. Kajti glede na informacije, ki so jih apostolom in učencem posredovale različno videče ženske, so se zapisi razlikovali tudi glede na vero zapisnikarjev. Čeprav so vse to pisali pod vodstvom mojega Duha, je bila njihova volja vendarle povsem svobodna, prav tako njihova presoja in poznejše sprejemanje. Če je bila celo njihova volja zaradi prerojenja usmerjena, potem je bila njihova komunikacija, kar je še več, popolnoma v skladu z Mojo voljo. Ko boste vse to vedeli, se ne pustite motiti takšnim komarjevim luknjam, ampak postanite goreči in resnični izvrševalci Besede, potem kmalu ne boste več naleteli na nobeno nasprotje.

21 Če pa ste le poslušalci Besede in jo želite spraviti pod počasen red svojega uma, boste seveda našli največja in najbolj nadležna nasprotja prav tam, kjer gre za vaše večno vstajenje! - Če pa želite biti kritični, najprej razumite vrstni red zaporednih evangelistov in ga primerjajte s štirimi glavnimi stanji človeka, to je od njegove najbolj zunanje vere do njegovega najbolj notranjega prerojenja; človek se z večerom začne in je v skušnjavi skozi noč do zore in tako vedno narašča do zore večnega dneva življenja po Janezu! - Če to razumete, ne boste več naleteli na protislovja.

22 Kdor pa bi še dvomil in si ne bi mogel pomagati, mu je vedno bolje, če prosi, dokler je tam nekdo, ki je opremljen z lučjo. Vi boste še vedno v žalosti in videli boste svoje globine, ko bom umaknil svetilnik. Šele takrat boste vsi spoznali, kako slepi ste bili, da ste tako malo pozornosti posvečali besedam svetilke. Toda kdo pozna in razume svečnik?! - Kako ste še vedno slepi! - Zakaj ste slepi? Ker v vas še vedno ni reda in zato tudi ne trdnosti, zaradi česar ste še vedno razpeti med nočjo in somrakom in zato tudi najmanj prepoznavate tisto, s čimer bi moral doseči preporod

duha in samo in izključno najgloblje spoznanje vsega, kar je duhovnega in zato tudi večnega življenja!

23 Povem pa vam, da ste do zdaj samo brali besedo in je bilo vse vaše dejanje vodeno z določeno božansko čarobno močjo besede same po sebi. Toda v prihodnosti ne bodite več nagonski, ampak prostovoljni izvrševalci moje besede in takoj ne boste več naleteli na nasprotja! Vse to si zapišite globoko v srce, kdo je tisti, od katerega vam prihajajo te besede in živeli boste. - Pazite pa, da vam ne bo odvzet še povsem neznani svetilnik, saj bi bilo potem spet slabo za vse vas, ker ste še vedno samo bralci, še zdaleč pa ne izvrševalci Besede. - Toda ali se spomnite stare pesmi, ki se začne takole:

Nekoč je sonce nežno in blago sijalo nad našimi glavami,
Pred njeno svetlobo smo zbežali v luknje svojih kozarcev;
Čudovita svetleča božanska podoba sonca je izginila,
Zdaj pa nas pritiska noč in tulci smrtnih puščic.

24 Glejte, pesem mravljih ličink ni slaba in dobro ustreza stanju človeka, saj je dvomljivec, čeprav bi že zdavnaj lahko bil videc. Zato tudi dobro pazite. Amen in kdor to govori, Amen, Amen, Amen.

Vse navedke v oklepajih je dodal urednik Lorber Verlag.

Jakob Lorber
Nebeški darovi 3